

Skalka u Doks

Kraj: Liberecký

Správní obvod: Česká Lípa

Nadmořská výška: 335 m n. m.

Počet obyvatel: 174

Adresa URL: www.ouskalka.cz

Okres: Česká Lípa

GPS souřadnice: 50.563580N, 14.619563E

První pís. zmínka: 1348 (676 let)

PSČ: 472 01

Historie obce Skalka u Doks

Skalka, původně Kalek, byla jako panství Bezdězu založena asi ve 13. století a roku 1316 bratři z Lugvic sloužili na Bezdězu jedním oděncem. Zmiňuje se o ní roku 1348 i Karel IV. v listině pro Ješka Kluka. Roku 1402 již patří Berkům a roku 1417 vdově Alžbětě z Klinštejna a po její smrti králi. Roku 1423 ji Zikmund daroval rytíři Janu Kobylkovi z Kolovrat za pomoc proti husitům, ale část stále patřila k Bezdězu. V roce 1460 je správa vsi pod Dokskou rychtou, jak vysvítá z listiny Jiřího z Poděbrad. Dvorec roku 1537 zdědil po Mikuláši Kaneckém z Kalku syn Jan, měšťan v Bělé. Dalším vlastníkem byl roku 1580 Damián z Pejclssdorfu s manželkou Bohunkou Kelblovou z Geysingu. Damián uzavřel smlouvu se sousedy Staré i Nové Skalky a předal jim polnosti za naturální dávky na sv. Havla. Podobně rozdělil lesy za plat splaný na sv. Havla a sv. Jiří; poddaní byli osvobozeni od roboty. Roku 1594 Damián koupil Housku a když v roce 1596 zemřel, vdova prodala Skalku Barboře z Vertemberka. Ta ji připojila k Bezdězu a pak pod Doksy. Damiánovo sídlo byl snad hostinec čp. 20, který se v roce 1947 zbořil.

V roce 1620 zde loupilo císařské vojsko, ale narazilo na ozbrojený odpor poddaných. Po třicetileté válce zde bylo 5 opuštěných usedlostí a 25 zbylých se muselo opět robotovat; v letech 1735 a 1748 si marně na ni stěžovali. V polovině 18. století je zde 29 hospodářů a také 2 zedníci. Od roku 1848 se volilo 10 členů obecního zastupitelstva, z toho starosta a dva radní. Lidé se živili převážně zemědělstvím. V roce 1877 byl založen sbor dobrovolných hasičů a byly tu i některé další spolky. V 2. pol. 19. století se v okolí otevřely lomy na kámen pro silnice. Od roku 1890 má obec silnici na Zbyny a Doksy, kterou budoval stavitel Martin Ditrich z Doks. V roce 1910 byla ke starší kapličce přistavěna hasičská zbrojnice. Za 1. světové války narukovalo 47 mužů, z nich 6 padlo, 7 bylo raněných a jeden, Adolf Bauer, se vrátil roku 1920 jako český legionář a účastník sibířské anabáze.

Roku 1922 vstoupila obec do Dubsko-štětského elektrického spolku a elektrizovala se. V roce 1930 se budoval vodovod, který byl později měněn a rozšiřován. V květnu 1945 proběhl v okolí větší boj mezi Němci a Rusy a po osvobození přišlo české vojsko kvůli pořádku. První Češi se sem stěhovali z okresů Mladá Boleslav, Jičín, Beroun, Blatná a mimo jiné z Prahy. Tehdejší úřadovna byla v čp. 50. V červnu se ustavila Místní správní komise v čele s Bohuslavem Koulfersem s úkolem převzít moc po Němcích. V září Koulferst rezignoval. Založil se spolek hasičů s předsedou Josefem Ouzkým a jednotný svaz českých zemědělců. V prosinci byl zvolen předsedou MSK Fr. Ulrych a dále se předsedové MSK a pak MNV často střídali, mnohdy za bouřlivých událostí. V roce 1946 ochotníci předvedli hru Bártova pomsta. Jako MŠ se určilo čp. 47 a čp. 44 jako obecní dům. Roku 1947 dostali hasiči novou motorovou stříkačku. Po únoru 1948 si akční výbor pod vedením Kauferse vyřizoval osobní účty a vystěhoval čtyři rodiny včetně bývalých předsedů MNV. V červnu 1949 byl založen přípravný výbor JZD,

koupil se traktor Zetor 25, jezdil s ním Karel Urban a rozoraly se meze. Následující rok bylo čp. 2 adaptováno jako kravín. Roku 1954 nastala v JZD krize, nebyli lidé, přišly neshody, vystupování i vylučování. Situace se uklidnila za předsedy Fr. Venců. Roku 1957 byl zvolen po druhé předsedou MNV Josef Plachý s úkolem dosídlení. Následující rok zde bylo otevřeno rostlino-lékařské středisko, provoz zahájil místní rozhlas, fungovala knihovna, putovní kino a byla zahájena adaptace kulturního domu v budově MNV. Pak se postavila autobusová čekárna, opravila hasičská zbrojnice, oplotila a opravila střecha školy. Adaptace kulturního domu však neúspěšně šla do roku 1960, kdy byla obec včleněna do okresu Česká Lípa. Téhož roku byla zde autobusová doprava do Doks, vydával se časopis Naše Skalka a JZD se včlenilo do JZD Štědrá Doksy za předsedy Václava Urbana. Byla to i doba rozvoje družstva s přílivem mládí. Roku 1961 bylo budováno hřiště a obec dostala mnohá ocenění. Roku 1963 se začalo jednat o sloučení s Doksy či spojení se Zbynými. Po roce 1970 se zhoršila práce MNV a 12. dubna 1976 se rozhodlo o připojení k Doksům. Již od konce 18. století zde byla škola. Nová budova školy byla postavena roku 1876. V květnu 1945 přišel řídící učitel Josef Kolář, který vedl i divadlo. Škola byla jen dvoutřídní. Dále zde učili manželé Weberovi a byly zde dvě dvojtřídky první a druhý, třetí a čtvrtý ročník. Od roku 1968 se začalo uvažovat o jejím zrušení. K tomu došlo v roce 1975 a pak zde byla na krátkou dobu mateřská školka.

